

LKB Kronika, nr. 42

ŠVIEČIANTIS ŽIBURYS

(a.a. Kun. Virgilijus JAUGELIS)

Sunkūs buvo Lietuvoje pokario metai: nekalti žmonės tremiami į Sibirą, nužudyti patriotų kūnai valkiojami po miestų gatves, kalėjimai prikišti nekaltų žmonių. Šie metai buvo sunkūs ir Jaugelių šeimai; tėvas sėdėjo kalėjime, o motina buvo nuolat saugumo tardoma.

1948 m. rugsėjo 9 dieną pasaulį išvydo antrasis Jaugelių sūnus – Virgilijus. Apvaizda leido šiam berniukui nuo pat vaikystės daug kentėti. Žiemą alkanas vaikas glausdavosi prie motinos visiškai nekurentame kambaryje. Motina, ką turėjo, tą savo vaikams ir davė – gyvą tikėjimą ir karštą meilę Jėzui ir Marijai. Mažytis, padėvėtais kailinukais apsivilkęs berniukas kasdien skubėdavo į bažnyčią. Čia jis keliais eidavo prie altorių, susikaupęs kalbėdavo tris dalis rožančiaus ir patarnaudavo Mišiose.

Užbaigęs vidurinę mokyklą Virgilijus neabejoja kur pasukti, o tiesiai eina į Kunigų seminariją. 1966 m. Seminarijos vadovybė, neturėdama dėl ateistinės valdžios nustatyto labai mažo klierikų limito laisvų vietų, net neįtraukia Virgilijaus į stojančiųjų sąrašus – Religinų reikalų tarybos įgaliojimas vis tiek išbrauks, kurie bus virš normos.

1967 m. čekistai, sužinoję, kad Virgilijus nori mokytis Seminarijoje, pasikviečia jį pas save ir tiria, ko jis yra vertas. Nepatiko uoliams staliniečiams tiesus ir tvirtas Virgilijaus būdas ir "Erodo šalininkai pastojo Virgilijui kelią į Seminariją"; Seminarijos rektorius pranešė: "Šiais metais Jūsų pareiškimas nepatenkintas".

1968 m. Virgilijui vėl nenusišypsojo laimė; Rektorius rašė: "Šiais metais dėl vietos stokos Tamstos prašymo patenkinti negalime. Kreipkitės sekančiais metais gegužės mėnesį". 1969 m. Seminarijos atsakymas neteikė jokių vilčių; "Šiuo pranešime, kad Tamstos prašymas nėra patenkintas ir Jūs negalėsite mokytis Trapdiecezinėje Kunigų seminarijoje Kaune. Seminarijos Rektorius".

Virgilijus pradeda dirbti vairuotoju, bet jo neapleidžia mintis: "turiu būti kunigu". Jis tampa tretininku, atlieka uždaras rekolekcijas, gilina savo religinę pasaulėžiūrą, padeda iš griuvusių

Jaunos Brazilijos lietuvaitėš sveikina popiežių Joną-Paulių II Marakana stadijone

pakelti Pajovonio bažnyčią.

1970 metais Seminarijos Rektorius vėl atsiunčia standartinį pranešimą: "Tamstos prašymo priimti į Kunigų seminariją šiais metais patenkinti negalime. Mėginkite kreiptis sekančiais metais", Virgilijus mėgina, bet čekistų "vėto" buvo toks griežtas, kad bailius Seminarijos vicerektorius 1971 metais neleidžia Virgilijui parašyti net pareiškimo.

Šitokie kartūs pergyvenimai formavo būsimą kunigo charakterį ir pasaulėžiūrą, – iš okupanto nieko gero nelauk, bet atkakliai siek savo tikslo. Virgilijus ne tik nepalūžo (o palūžo daugelis), bet tapo vienu iš aktyviausių kovotojų už tikėjimo laisvę. Per kunigo Juozo ZDEBSKIO teismą čekistai jį sumušė tik už tai, kad jis prašo įleisti į teismo salę, o kad M. Mažvydo biblioteka

neužmirštų klusnumo sovietinei valdžiai, "geležinio Felikso" įpėdiniai jam dar pridėdavo 10 parų arešto.

Šiuo metu formuojasi pagrindinė Kunigų seminarija Lietuvoje, ir Virgilijus pradeda filosofijos studijas. Tik mokytis jam per mažai, jis nori būti kovos už Bažnyčios laisvę sukuryje. 1972 metais jis buvo vienas iš uoliausių parašų rinkėjų po 17000 katalikų memorandumu, kuriame iš sovietinės valdžios reikalaujama tikėjimui laisvės. Kažkokį judas paskambino milicijai ir drąsus jaunuolis, tarsi žmogžudys, su antrankiais ant rankų atsiduria Prienų vidaus reikalų skyriuje. Parašai atimami, o jam grasinama, jei išdrįs ateityje rinkti parašus, griežtomis bausmėmis. Tačiau Virgilijus išdrįsta; Santaikos parapijoje jis eina iš namo į namą ir surenka apie pusantro tūkstančio

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil Caixa Postal, 44 21 - CEP 01000
 Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.500,00 Atskiro numerio kaina Cr.10,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr.50,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leideju nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

parašų po prašymu, kad valdžia netrukdytų vyskupui paskirti šiai parapijai kleboną. Šįkart judo neatsirado; niekas nepasiskubino išduoti, o Santai—kos parapija tuojau pat gavo kleboną.

1972 m. Virgilijui į rankas patenka "LKB Kronika" ir jis ieško būdų jai padauginti. Tuo tarpu čekisto akis jau seka šio jaunuolio žingsnius. 1973 metų kratų audra palietė ir Virgilijaus būtą: pas jį randamos rotatoriaus vaškuotės, ant kurių rašomąją mašinėle atspausdinta Grauslio "Ieškau Tavo veido". Čekistai kaltina, kad šiuo būdu Virgilijus dauginęs vieną LKB Kronikos numerį ir jaunuolis suimamas. Saugumo pozėmiuose Virgilijus sunkiai suseraga. Teismo metu jis vos stovi ant kojų, — silpnas kūnu, bet tvirtas dvasia. Teisme jis nesiteisina, neatgailauja, norėdamas suminkštinti teisėjų širdis, bet kaltina Bažnyčios ir Tautos budelius. Būsimas kunigas pranašiška kalba, kad vietoje sunaikintųjų, atsistos kiti, ir kovingiesiems bedieviams nesulaikyt Lietuvos katalikų veržimosi į laisvę (žr. LKB Krinika, Nr.13). Teismo sprendimas — du metai ir Virgilijus atsiduria Pravieniškėse tarp plėšikų, žmogždžių ir prievartautojų. Nemėgo jis pasakoti apie save, bet kas kalėjo Pravieniškėse, tas žino šio pragaro žemėje buitines sąlygas ir lengvai gali atkurti nežmoniškai sunkios kilniam jaunuoliui katorgos vaizdą, kur kriminalistai nuo prižiūrėtojų skyrėsi tik tuo, kad ant vieno — juodi drabužiai, o ant kitų — antpečiai.

Čekistai mato, kad Virgilijus gali lageryje numirti, o partija nenori, kad Lietuva turėtų naujų kankinių. "Geradariai" iš KGB atveža Virgilijų ir vos gyvą paleidžia prie namų slenksčio — geriau tyliai numirk čia, o ne pas mus. Vėliau vienas partijos sekretorius teisinsis: "Mes nelaukėmė, kas jis nusi-

baigtų. . ." Visiškai išsekęs, sunkios vėžio ligos kamuojamas, Virgilijus vos nuslenka į Katedrą ir ten prie Sopolingosios Motinos Marijos kojų nualpsta. Lagerį pakeičia ligoninė, bet kryžius Virgilijaus nepalieka. Po sunkios operacijos dar labiau vilioja. Virgilijus jaučia, kad jo gyvenimas trumpas ir dėsiantiems primena: "Man reikia skubėti. Pradėjęs zakristijonauti, jis nepaliedžia knygos iš rankų. Atsiranda įkyrūs be perstojimo varginantys skausmai, bet atkaklus vaikas meldžiasi ir nemetė teologijos vadovėlio.

1978 metai Virgilijaus gyvenime buvo perpinti skausmu ir džiaugsmu. Tyliame kambarėlyje per pirmąsias Mišias kun, Virgilijus aukoja Dievui ne tik Kristaus Nekruvinąją Auką, bet ir save, kad Tėvynė atgautų laisvę, kad Bažnyčia prikeltų nelaisvės pančiuose besiblaškančius, o kartais ir klystkeluose pasimetusius tautiečius. O kad

auka būtų pilna, kun. Virgilijus tuojau po šventinimų padaro vienuoliškus įžadus.

Kokia staigmena buvo kybartiečiams kai vakarykštis jų zakristijonas lapkričio 1-ąją išėjo prie altoriaus, kaip Kristaus kunigas. Neilgai tikintieji džiaugėsi jaunu kunigėliu; sunki liga vėl prikaustė prie lovos. Ramus, atsidavęs Dievo valiai, jis daug kenčia, bet šypsosi ir nedaug kas nujautė, kokį sunkų kryžiu jis nešė ypač paskutiniaisiais metais. Kun. Kauneckas per laidotuves pasakys: "Sakoma, kad mirtis ir kuprotą ištiesina, o kun. Virgilijus tiek išken-tėjo, kad ir mirtis jo kelių neištiesė ir

Paminklinė lenta a.a. KUN. VIRGILIJAUS JAUGELIO, palaidoto Kybartuose 1980 m. vasario 21 d. Jis kovojo sunkią kovą už tikėjimo ir Lietuvos laisvę — buvo daug kartų tardomas, visą laiką sovietų persekiojamas, kalinamas. Kadangi sovietinė valdžia neleido jam įstoti kunigų seminarijon, jis slaptai studijavo ir savo tikslą pasiekė — tapo kunigu (buvo slaptai išventintas) bei kurį laiką dirbo sielovojoje

niekada neištiesė" Paskutiniausias šv. Mišias kun. Virgilijus paaukoja už suimtuosius Povilą BUŽĄ ir Anastazą JANULĮ. Pats perėjęs čekistų tardymus, jis žino, kiek šiems kovotojams už tikėjimo laisvę reikės iškentėti.

1980 m. vasario 17 d. kun. Virgilijus priima Viatiką ir užmiega Viešpatyje. Prieš mirtį jis nekartą išsitarė greitai sugrįšiąs į Kybartus ir tikrai sugrįžo. Vasario 19 d. Vatikano radijas paskelbė žinią apie kun. Virgilijaus mirtį ir laidotuves. Jaukioje Kybartų parapijos bažnyčioje jaunojo kunigo—kankinio karstas skendo baltų gėlių jūroje. aplinkui karstą jaunuoliai ir mergaitės, apsivilkusios tautiniais drabužiais ejo garbės ir meilės sargybą.

(bus daugiau)

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
 YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

Savaitei bėgant.

Alf. D. Petraitis

Rugsėjo Aštuntoji – tai visos mūsų tautos diena. Tą dieną visur, kur tik gyvena lietuviai įvyks šventės, minėjimai, bus kalbų. Pas mus bus ir kartu Šiluvos Marijos atšaidai.

Čia aišku, vėl stoja prieš akis mūsų tolimoji istorija. Lietuvos kunigaikščių kovos, pergalės to laiko Europoje. Ir mes turime daug faktų, kad bent senovėje mūsų tauta buvo labai didelė ir galinga. Tas mus šiek tiek gaivina, duoda drąsos ir vilties šių laikų aplinkumoje.

Dabar tik kyla klausimas, ar užtenka didžiulio praeitimi? Aišku, tai labai gražu. Bet ką, pavyzdžiui, šiandien mums reiškia, kad daug laiko atgal Lietuvaėjo nuo Baltijos iki Rusijos gilumos.

Man kaip kada atrodo, kad mes dabar esame taip susmulkėję, kad tiesiog negalima tikėti, kad tai senųjų ir narsiųjų kunigaikščių ainiai. Kaip kartais pamatau kai kurių mūsų piliečių nusmukimą į barnius, egoizmą, šykštumą, tai tikrai suabejoju, ar čia tie patys lietuviai.

Gi dar neseniai skaičiau spaudoje, kad vėl nauja byla teisme dėl lietuviško pastato. Aišku, byla praeis, kas geresnį advokatą ras, daugiau užmokės, suprantama to ir bus taip vadinama tiesa. Pastatas pereis į kitas rankas. Vėliau pamatysime lentelę: "Tokio ir tokio mechanikos dirbtuvė". Atseit, išnuomota. . .

Blogiausia, kad tai ne pirmas toks įvykis. Gal būtų padoriau, kad bent būtų buvę ištrinta ankstyvesnis lietuviškas užrašas. Per skaudu matyti, kas pasidarė iš lietuvių kultūros pastatų.

Atrodo, kad gal geriau tiems, kurie turi bendrą priešą. Tasai visus sujungia. Čia matomai priešų nėra, tai esame susiskaldę. . .

Taip pat spaudoje skaičiau, kad kunigai saleziečiai ieško kokios nors pastogės senelių prieglaudai. Tai vienur, tai kitur atsiranda visiškai apleistų tautiečių. Net neaišku, kaip jie iki šiol išgyveno. Kunigai laksto, prašinėja, kaip kada atrodo, kad jie sau to prašo, taip norėtų tą reikalą sutvarkyti. Bet mūsų kišenėse pinigėlis atrodo ne tik priklijuotas, bet dar ir prisiūtas. Kam tai kam, tikrai ne labdaros darbams. Kaip jį sunku surinkti, reikėtų paklausti a.a. kun. J. Bružiko. Deja, jo jau nėra.

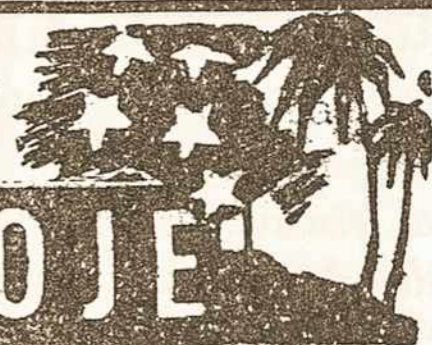
Atsimenu kartą, jau prieš daugelį metų, jis užlipo į mano pastogę. Buvo šilta diena. Visas suprakaitavęs ir labai nuvargęs tiesiog išsitiesė sofutėje. Paklausiau, kas gerą, kaip sekasi.

– Nekaip, broleli, – atsakė. Buvau

LIETUVIAI

A.D.P.

PIETŲ AMERIKOJE

SLA SUKAKTUVINIS MĖNESIS

Susivienijimas Lietuvių Argentinoje organizacija, kiekvienais metais mini savo veiklos sukaktį liepos mėnesį. Tą mėnesį įvyksta organizacijos būstinėje įvairūs rengimai, sporto rungtynės ir tt.

MIRUSIŲJŲ PAMINĖJIMAS

Liepos 9 d. lietuvių parap. bažnyčioje įvyko SLA organizacijos mirusių narių prisiminimas – šv. Mišios, kurias atnašavo kun. Aug. Steigvilas, pasakydamas progai pritaikintą pamokslą. Jaunimas su tautiniais rūbais įnešė vėliavas ir vainiką.

Po pamaldų visi susirinko parapijos sodely, kur prie lietuviško kryžiaus įvyko trumpos iškilmės. SLA pirm. H. Levanavičius perskaitė metų laikotarpyje mirusių narių sąrašą. Trumpą žodį tarė Alb. Arlauskas. Po to buvo pasimelsta ir sugiedotas bendras visų Viešpaties Angelas.

METINIŲ PAMINĖJIMAS

Liepos 13 d. įvyko pagrindinis mėnesio minėjimas – 66 metų organizacijos veiklos ir gyvavimo sukaktis. Šventė sutraukė daug publikos.

aplankyti parapijiečių. Viena šeima įdavė man net penkis kruzeirus, tačiau kitoje radau segantį vyriškį. Neturi jis nei vaistams. Palikau jam tris, užteks man ir dviejų namo sugrįžti. . . Šeima neturtinga, gaila, kad daugiau neturėjau. Jiems labai reikia.

Kažin, ar mes Mindaugo, Vytauto, Kęstučio ainiai? Kažin, sakau, jeigu mūsų tarpe tokie ir kitokie netaip jau gražūs fakteliai gyvuoja. Todėl leiskite man suabejoti mūsų kilme, jeigu mes leidžiame saviesiems skurde mirti, galėdami paremti; tasomės po teismus, galėdami taikoje gyventi. Mūsų karžygių ir didvyrių kraujas gal jau nebeteka mūsų gyslose.

Minėjimą pradėjo programos vedėja Monika Baršauskaitė. Sekė vėliavų įnešimas ir Argentinos ir Lietuvos himnai. Mirusieji nariai pagerbti minutės atsistojimu. Organizaciją, jos sukakties proga sveikino: Jul. Mičiūdas – ALOS Taryba, Gr. Morkūnaitė – Jaun. S-ga, J. Šišlauskas – "Mindaugo" d-jos vardu – Berisso.

Sekė meno programa: SLA mažieji vaikučiai pasirodė su savo programa: jie parodė Susivienijimo įkurimo vaizdelį, šeštadieninę mokyklėlę bei "Žibučių" kopijavimą. Po to padainavo Atlėk, sakalėli ir kitas lietuviškas dainas ir pašoko tautinių šokių.

Toliau sveikino: Pr. Ožinskas – "A.

Hektoras Levanavičius, SLA pirmininkas. Jam šis darbas yra malonus, nes jis yra užaugęs Susivienijime. H. Levanavičiui vadovaujant SLA atšventė savo veiklos 66 metų sukaktį.

L. Balso" vardu, P. Gudelevičius "Laikas", kun. A. Steigvilas – liet. parapija, ir V. Grigaitis – S. Židinio pirmin.

Scenoje pasirodė "Žibutės", vad. dr. J. Simanauskui A Capella padai-

PALIVANAS

ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

navo Tėvne Lietuva ir Ateisiu. Lydint akordeonu mž. G. Kiaugai, išpildė: Kai tu šalia, Pienė, Armonika. Dainininkės buvo apdovanotos 1 Stočkūnienės iš Berisso, jos pačios pagamintomis gėlėmis.

Meninė programa užbaigta "Mindaugo" draugijos jaunimo ansamblio tautiniais šokiais. Jie, grojant akordeonu A. Šauliui, išpildė: Kubilą, Bledinginį Jonkelį, Lenciugėlį ir kitus.

Pabaigoje SLA pirm. H. Levana vičius savo kalboje padėkojo visiems programos atlikėjams ir trumpais žodžiais papasakojo apie SLA nuveiktus darbus.

Po to sekė turtingos vaišės, aptaraujant jaunimui ir veikėjams.

Į šią šventę iš Berisso, "Mindaugo" draugijos, buvo atvykusi ekskursija su apie 40 žmonių.

SUKAKTUVINĖ VAKARIENĖ

Paskutinis 66 metų sukakties minėjimo parengimas buvo vakarienė, kuri įvyko liepos 26 d., sutraukusi daug lietuviškos publikos.

Vakarą atidarė trumpu žodžiu SLA pirm. Hektoras Levanavičius. Vakarienės metu grojo puikus Sans Souci orkestras. Patarnaujant restoranų padavėjams, buvo patiekta puikiai pagaminta SLA šeiminkų vakarienė. O prieš ją trumpi užkandžiai su gėrimais.

Vakarienei besibaigiant, orkestrui grojant, visi prisibavo į šokių sukūrį, kurie tęsėsi iki viduvės nakties.

URUGVAJAUS "ŽINIŲ" JUBILIEJUS

Rugsėjo 7 Urugvajaus ŽINIOS išeiina su savo 1.000-tuoju numeriu.

Sveikiname ŽINIAS su šiuo rekordiniu skaičiumi, o taip pat ir Urugvajaus lietuvius, kurie ne tik ŽINIAS mielai skaito, bet ir jas palaiko, remia ir vis tobulina. Nors išeiina parašytos rašomąja IBM mašinėle, bet antgalvė jau puošia graži dr. Alfr. Stanevičiaus sukurta vinjetė. "Viskas pasaulyje gali būti tobulinama", rašoma 997-tam ŽINIŲ numery. "Taip pat ir ŽINIOS galėtų būti gražesnės geres-

nio popieriaus, jeigu būtų daugiau finansų ir įdomesnės, jeigu žinių šaltiniai būtų platesni. "Betgi tą patį galima pasakyti ir apie kitus – kaimyninius – laikraščius.

Urugvajaus ŽINIOMS geriausios sekmes ir ilgiausių metų!

MŪSŲ LIETUVA

IS SPAUDOS. "Tik laukiniai neskaito laikraščių". "Jeigu nori būti pažangus – užsisakyk laikraštį". – Tokiais ir panašiais šūkais raginami žmonės užsiprenumeruoti laikraščius. Kas iš mūsų nori būti laukinis arba atsilikęs? Na, ir žmogus užsisako laikraštį, nors ir nemokėtų skaityti. Nesvarbu koki, bile tik drukavotas popierius.

Ir ką tu, žmogau, nesužinai, mokėdamas skaityti. Štai iš spaudos teko sužinoti, kad "Brazilijos Lietuvių Sąjunga" turi ypatingai didelius, gražius ir turtingus namus, nepaprastai didelės finansinės vertės, kitus du namus išnuomoja. Ir jie ten stovi labai gerai. Br. Liet. Sąjungai priklauso 70% visų Brazilijoje gyvenančių lietuvių. Taigi, jeigu šiandien Brazilijoje yra kokie 20.000 lietuviai, tai B.L.S. turi kokius 14.000 narius, o ne kokius 50, kaip nieko nesuprantą vietiniai lietuviai sako. Braz. Liet. Bendruomenei tenka 20%, tai būtų apie 4.000, o ne tik kokie 600, kurie dalyvauja BLB valdybos rinkimuose. Tik 10%, tai būtų kokie 2.000 lietuviai nepriklausą jokiai organizacijai. Ten esanti viena liet. parapija V.Zelinoje, kuri pamažu nyksta, nes senieji lietuviai išmiršta, o jaunieji išsikelia į geresnius rajonus. Jie neturi nei radijo valandėlės ir teturi tik vieną labai mažą laikraštėlį, kurį leidžia tėvai pranciškiečiai, o ne saleziečiai. Spauda iš Amerikos paštu užtrunka apie tris mėnesius ir todėl jie yra labai atsilikę nuo viso bendro lietuviško gyvenimo. Ir t.t., ir t.t.

Be abejo, mes nenorime diskutuoti su Brazilijos lietuviu, kurie yra labai "atsilikę" nuo lietuviško gyvenimo. Tegu jie patys pasiskaito Chikagos "Naujienu" birželio 19-tos ir kitų dienų numerius ir tenebūna atsilikę. Mes nusiplaunam rankas. Mūsų fantazija to nepajęgtų parašyti.

Mes tik žavimės kitų kūrybinga vaizduote.

(Urugvajaus ŽINIOS, VIII.10, 1980, nr. 32)

TOMAS VENCLOVA

Ir dulkių, ir alavo spalvą
Minėsiu, kol žemėj esi
Ledinis lietaus blizgesys
Ir audeklo šaltis po galva,

Kad vėl, atsargiai ir vienodai
Platformų rankas įjungdama.
Nei kamuolį kelią vyniotų
Vos gimus protinga žiema

Ji mums lig skatiko užmoka,
Ir mūsų esmė – laikina,
Tarytum šalis, kur išmokom
Žvaigždynais užkalt langines,

Įpratom draugų nebetektį,
Nuo jų ir savęs atsimetę
Ir trejeta kartų per naktį,
Ir kartą per daugelį metų.

Dangus aklina uždarytas,
Išblėsta pušų brėžinys,
Ir bėgiais nueina į rytus
Aptemdytų saulių vilnis.

PETRAS PERKUMAS - LIETUVIŲ DOMUKAS SAVIO. Tai biografija jauno lietuviu saleziečio, anksti mirusio ir garsėjančio savo šventumu. Jos autorius – Petruko mokytojas kun. dr. Iginio Muraro, sulietuvintojas ir redaktorius – kun. Petras Urbaitis. Lietuvių saleziečių leidinys, São Paulo Brazilija, 1979 m. 264 psl. Leidinys labai gausiai iliustruotas, spausdintas Romos saleziečių spaustuviėje. Kaina Cr. 300.

ESCOLA
DE INGLÊS
LIVERPOOL
LTDA.

Diretor: Dr. Vitor Sukis
Prof. Lidia Rubliauskas Sukis
Atendimento após às 13:00 Hs.

INGLÊS: Para crianças e adultos
a partir de 5 anos

Av.D.Pedro II, 2029 - Sto. André
Fone: 440-5026

RELOJOARIA "MAUA"

Relógios - Jóias - Despertadores - Bijouterias - Artigos Fotográficos
Rádios - Gravadores - Canetas - Isqueiros - Pulseiras - Artigos para
presentes em geral e os melhores preços da cidade.

CONSERTOS EM GERAL COM GARANTIA — OFICINA PRÓPRIA

Rua Mauá, 422

Fone: 227-1014

São Paulo

KUN. PETRAS M. URBAITIS

KINIJOS MISIJONIERIUS PASAKOJA...

PIRMUOSE AUDROS SUKURIUOSE

Kinijoje karų netrūko ir netrūksta, lygiai, kaip potvynių maro ir bado. . . Bet kinas viską kantriai perneša ir nugali. Jis yra tikras, kad laikas visuomet veikia jo naudai. Užtat kantriai laukia.

Japonai, pasitikėję savo technikos pažangą, buvo užmiršę Kinijos gyventojų konservatyškumą, nebuvo numatę pasyvaus jų pasipriešinimo pasekmių. 1937 metais Šiangajų prasidėjęs karas japonams davė greitą jgytą ir dar greičiau prarastą imperiją.

1941 m. gruodžio 8 dieną japonai – daugiausia korejeičiai ir formozinai – iš visų pusių apgulė Hong Kongą.

Shaukiwan saleziečių Seminarija ir dabartinė "Našlaičių prieglauda" randasi užmiestyje, prie taip vadinamo "Salos kelio" – Island Road – ir uosto pradžioje. Kiek toliau, ant kalnelio stovi anglų dalinių kareivinės – viena iš geriausių apsaugos ir žvalgybos vietų. Karo metu, žinoma, svarbus strateginis punktas. Mūsų, įstaigos didesnė dalis buvo paversta į vaistų sandėlį su anglų, kanadiečių, portugalų ir kinų jgula bei medikaliniu korpusu. Ir tiek ši vieta buvo japonų bombarduota ir visokiais būdais apšaudyta, kad įstaigos kiemas buvo visas nuklotas įvairiausių tipų šaudmenimis. Aplink namus – keturios didelės duobės, padarytos iš lėktuvų numestų bombų. Pati įstaiga – su sudaužytais stogais. Ir langai be stiklų. Visi mano draugai anglai ir kanadiečiai žuvo ir buvo mūsų palaidoti ant kalnelio. Keli indai ir kinai krito mirtinai sužeisti ant kiemo vėliau. Laikiniai juos palaidojom anose keturiose duobėse. Keli šūviai įvairiais atvejais buvo ir į mane taikyti, bet visuomet be pasekmės. . .

Dievas ypač myli našlaičius ir tuos, kurie juos globoja.

Kartą teko išeiti su priglaustųjų būreliu į kalvutes maikų pasirinkti. Buvom užklupti lėktuvų ir iš kulkosvaidžių. apšaudyti. Bet nė sužeistų neturėjom. Po valandos tą pat mėgino padaryti būrelis miesto gyventojų ir net keli iš jų, nebegrižo.

Antrą japonų įsiveržimo dieną du tipeliai, matyt, persirengę kariai, jėjo į mano kambarį ir pareikalavo, kad atiduočiau jiems laikrodį, rašomąją mašiną, piniginę. . . Niekas nerasdami buvo bemaną tą "baltaodį svetimšalį" peiliu nudurti. Tik štai, atsiveria durys ir įeina du uniformuoti kariai. Tas su peiliu galvotrukčiais spruko laukan. Bet vėjamas, apšaudomas, galų gale sužeistas nusižudė pats sau pilvą persipjaudamas.

Marija Krikščionių Pagalba tikrai ant mūsų būdėjo. Ką patvirtina ir mūsų tautiečio kun. Antano Perkumo iš tikros mirties išsigelbėjimas. Jis, sunkiai sužeistas buvo anglų nešamas. Gelbėtojai, jį nešę, buvo visi iš kulkosvaidžio nukauti, o misionierius dar ir šiandien, nors ir šlubuodamas, dirba už tris: su našlaičiais, parapijoj ir kaip kareivių kapelionas.

Jeį neįveikė manęs karas ir visokie sutikti pavojai, buvo beįveikią po karo padaugėjusių našlaičių rūpesčiai ir pati slegianti tuoj pokarinė aplinkuma. Lavonų puvimas, visokie nešvarumai, visu smarkumu pasireiškusi malarija varė mane prie galo. Gerai, kad kun. A.Perkumas, – jau nors su atlaikytomis gedulo Mišiomis ir per keturias dienas visų apleistas, bet galų gale suraštas gyvas ir nuvežtas į ligoninę – po šešių mėnesių, ačiū Dievui, galėjo ateiti pagalbon. Jis pasiėmė savo globon našlaičius, o man atsigauti leido vykti į ramųjį Makavą.

Makavas – tai vienintelis Kinijos miestas, kur Europos valstybės vėliava išliko plevesuoti. Sunkumų buvo ir čia. Betgi geraširdžiai ir krikščioniškos meilės pilni valdininkai, viską paaukodami, įstengė išmaitinti ir apginti jų apsaugai ir globai pasivedusius gyventojus iki neužmirštamos 1945 metų Žolinės, – japonų pasidavimo dienos.

(bus daugiau)

NE VISŲ SUPRASTAS PAVOJUS

Mūsų krašto pavergėjai visais frontais siekia sugriauti lietuvių politinę, visuomeninę, kultūrinę veiklą ir jos institucijas. Pavojuje atsidūrė ir Vasario 16-sios gimnazija, kur mokosi mūsų vaikai, anūakai. Tai busimieji darbuotojai, kuriems teks tęsti lietuviybės darbus. Todėl Lietuvos okupantui ypač svarbu tą žaliąjį prieauglį infiltruoti, kitaip tariant, melaginga komunistinė propaganda, nuodyti tą jauną protą, padaryti prieaugančiąją kartą indiferentiška Lietuvos laisvinimo darbui.

Lietuvos okupanto įkurtoji TĒVIŠKĒS DRAUGIJA yra tie spąstai, į kuriuos jis nori įpainioti mūsų jaunimą. Sovietam pasidavęs šios draugijos pirmininkas kartu su savo agentais, turimomis žiniomis, kiekvienais metais organizuoja ekskursijas į pavergtą Lietuvą, anot jų, pasižiūrėti "kokia dabar Lietuva pažangi, laisva; čia nėra bedarbės, mokslas visiems prieinamas, puikūs studijuojančiam jaunimui bendrabučiai" ir t.t.

Tie agentai suvilioja ir Vasario 16 gimnazijos mokinius dalyvauti tokiose ekskursijose. Apmoka keliones, leidžia ilgiau pabūti Lietuvoje, vežioja, vaišina, linksmina "politinėm dainom", gitarai pritariant. Yra buvę, kad pasiūlo ir vodkos, kad būtų lengviau išgauti iš jaunuolio agentui reikalingų komunistinei propagandai pasisakymų.

Nežiūrint, kad tokiose ekskursijose dalyvauja ne vien Vasario 16-sios gimnazijos moksleiviai, bet ir pašaliniai jaunuoliai, nepriklausą gimnazijai, TĒVIŠKĒS DRAUGIJA skelbia, kad tai FV (Federalinės Vokietijos) lietuvių gimnazijos moksleivių ekskursija. Tai daroma tikslu pabrėžti šios gimnazijos prielankumą TĒVIŠKĒS DRAUGIJAI ir išivijos jaunimo susidomėjimą tokiomis ekskursijomis.

Taigi laikas rimtai susirūpinti. Vasario 16 gimnazija neužilgo pradės mokslo metus. Nėra abejonės, kad TĒVIŠKĒS DRAUGIJA apsimesusi eriuo kailyje vėl bandys skverbtis į šią gimnaziją. Jiems labai gerai žinoma, kad dėl tų ekskursijų lietuvių išivija smarkiai ginčijasi. Gali sustoti net parama gimnazijai. To ir siekia Lietuvos okupantas. Jis norėtų sunaikinti šį svarbų (nukelta į sekantį psl.)

Dra. HELGA HERING

MEDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

SKAITYTOJAI RAŠO...

MAŽAI LABDARAI?

Yra labai girtinas Stasio Vancevičiaus susirūpinimas labdaros reikalais, tikrai rašant apie tokius dalykus, reikėtų turėti daugiau davinių ir geriau įvertinti lietuvių labdaros darbus. Vancevičius visai nerašo apie V.Zelinos Katalikių Moterų Draugijos labdarą, nors visiems yra žinoma, kad pernai buvo padarytas bazaras tam tikslui. Šiomet taip pat buvo paskelbta žinia, kad bus kitas bazaras lapkričio mėnesį tam pačiam tikslui.

P.Vancevičius tikriausiai nežino, kad jau keli metai kai veikia LABDAROS RATELIS, kuris remia vargšus, ligonius ir senelius medžiaginiai ir moraliniai. Neužtenka kartą į metus, ant Kalėdų, prisiminti tuos žmones. Jie turi gyventi ne tik gruodžio mėnesį, bet ir kitus vienuoliką. Labdaros Ratelis kas mėnesį aplanko ligonius ir senelius, juos padrąsina ir apdovanoja. Labdaros ratelis surenka daug vaistų, o tai yra ypač vertinga, kai pagalvoji apie vaistų kainas. Labdaros ratelis neturi pretenzijos, kaip Vancevičius kritikuoti kitus, kad mažai daro labdaros, o tik prašyti visų pagalbos.

Pirmiausia, kad daugiau lietuvių pamėgtų ligonius ir senelius ir juos dažniau lankyty. Yra senelių prieglaudose, kurių giminės gyvena S.Paulyje, ir retai kada sulaukia vizito. Prašome taip pat, ypač daktarų, kad galimai parūpintų vaistų, kuriuos būtų galima išdalinti ligoniams ir seneliams. Ko mažiausiai prašome, nors ir tai reikalinga, tai piniginės paramos.

Labdaros Ratelis neturi jokios oficialios formos ir jo nariai nenori skelbtis; jie mano, kad geriausia dirbti patylom ir gauti iš Dievo pagyrimą ir atlyginimą.

Vaistus, ar kitokius dalykus galima įteikti Šv. Kazimiero parapijos klebonijoje.

Labdaros Ratelis

MIŠIOS

Liepos 30 mirė Chicagoje JUOZAS GAIGALAS, mokytojo Liongino Gaigalo brolis. Paliko liūdesyje žmoną Barborą, du sūnus ir dukras su šeimomis. São Paule gyvenantys giminės užprašė Mišias už a.a. Juozo vėlę. Mišios bus atlaikytos šv. Kazimiero p-jos koplyčioj rugsėjo 27. šeštadienį, 19 val.

KUR TIE ŠALPOS FONDAI?

"ML", 36 num. (1670) 1980.IX.4, žurnalistas p.Stasys Vancevičius 5-tam puslapy rašo:

"Lietuviai kunigai TURI specialių lėšų mūsų lietuvių biednuomenei šelpiti".

Lietuviai kunigai neturi jokių specialių fondų šalpai, o šalpai ima iš bendrų parapijos pajamų, kurios nėra taip jau didelės.

Naudojuosi šia proga pasidalinti ke liom mintim su ML skaitytojais apie šalpa.

Mūsų kolonijos šalpa gali ir turi būti reikšmingesnė ypač ligos, nelaimės, vienišumo aukoms.

Šalpa yra ne vienos ar kitos organizacijos, bet visų esamų organizacijų ir pavienių geraširdžių pareiga.

Visi privalome mylėti pirmoje vietoje mažiau mylimuosius ir daugiau užmirštuosius.

Lietuviai kunigai daro ką gali lankydami senelius, ligonius, nelaimės ištiktuosius — jiems žinomus, ir arti ir toli.

Nežinomi lieka nežinomais, taigi — ir nelankomais.

Mūsų pageidavimas yra, kad žmonės nedelsdami praneštų apie betkokių skaudžius atvejus kunigams.

Daug kas miršta be ligonių sakramentų tik dėl to, kad kunigai nebuvo laiku informuoti.

Mirtis, gi, yra tas momentas nuo kurio priklauso amžina laimė ar pražūtis.

Pagal šv. Augustiną:

"Gelbėdamas kitus, pats save gelbi".

Kun. Petras M.Urbaitis

SPAUDOS VAJUS

Tuo tarpu kai dėkojame mieliems Aukotojams ir Aukotojoms, nenorėtume, kad ar tai iš nežinojimo ar iš užmiršimo, brangieji ML Skaitytojai prasilenktų su pagrindine šiuo metu mūsų spaudos bėda.

Spausdinamoji mašina DAVIDSON 701, kurios pagalba laikraštis įstengia prisistatyti daug tinkamiau, kainavo viso labo 992.850 kruzėrų. Pradinis įmokėjimas (sinal) atsiėjo 150.000 kruzėrų.

Visi mūsų kolonijos vadininkai ir aukotojai, nuo pradžios iki dabar, įstengė pasiekti beveik 200.000 kruzėrų sumą, kas sudaro vieną penktadalį visos reikiamos sumos.

Iš Pasaulio Lietuvių Bendruomenės, p.lei Dainai Kojelytei tarpininkaujant, buvo gauta tūkstantis amerikoniškų dolerių (Dol.\$1.000) paramos, ką iškeitus, gauta apie 60.000 kruzėrų. Skaitosi, apvaliu skaičiumi, už spaudos mašiną jau išmokėta 260.000 kruzėrų ir dar lieka 732.850 kruzėrų skola. Atsiminkime, kad jei kiekvienas ML skaitytojas paaugotų tik 1.000 kruzėrų (kiek 2 ML prenumeratos), mašina liktų tuoj pat apmokėta. Argi negeriau išsidalinti našta po truputį, negu užkrauti ją vos ant kelių, nors ir kažki kiek dosnių pečių?

Administratorius

NE VISŲ SUPRASTAS PAVOJUS

lietuvių židinį, kur jaunimas auklėjamas tautiniais pagrindais, kur vyksta patriotinis judėjimas. TĒVIŠKĒS DRAUGIJA net nevadina šios gimnazijos jos tikroju vardu. Vadina ją "FV lietuvių gimnazija", nes "Vasario 16-ji" primena okupantui Lietuvos valstybinę nepriklausomybę, kurią jis sugriovė prieš 40 metų.

Įsidėmėtina mus visus pamokanti Lietuvių Bendruomenės New Yorke Apygardos suvažiavime, įvykusiame š.m. birželio 7 d. Brooklyn, NY, priimta nepaprastos svarbos rezoliucija, kur sakoma: "Ateityje nei vienas lietuvis neturi vykdyti j pavergtą Lietuvą per TĒVIŠKĒS DRAUGIJA ar kitas panašias organizacijas".

Remdami ir vykdydami šią rezoliuciją, užkirstume kelią okupanto pastangoms mulkinti mūsų jaunimą ir naudoti jį savo propagandai.

Lietuvių Moterų Klubų Federacija

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P.4421-01000 S.Paulo, SP

RYMANTĒ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21horas:
Tels.: 853-0026 R.Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas,104 · V. Prudente · Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

Kun. Jonas Kidykas

Mons. Pijus Ragažinskas lankosi Toronte pas savo gimines. Šią vasarą (3 mėnesius) jis praleido okupuotoje Lietuvoje, iškvietas savo giminių. Taip pat jis lankėsi Lenkijoje ir Suvalkų trikampyje, turėjo progos stebėti lietuvių suvažiavimą Punske ir dalyvauti lietuvių studentų susirinkime Varšuvoje. Suvalkų trikampio lietuvių tautinis nusiteikimas esąs stiprus. Mons. P. Ragažinskas, paviešėjęs Kanadoje, grįš į Braziliją, kur gyvena nuo 1936 metų.

Rašytojas Klemensas Jūra iš Brazilijos nuvyko į Torontą aplankyti savo žento Selmio ir dukros Živilės. Ketina viešėti Kanadoje ilgesnį laiką, aplankyti Montrealį, Otavą ir kitas vietas, kur turi pažįstamų žmonių. Pastaruoju metu jis paruošė spaudai ir išleisdino dvi knygas, būtent "Monsinjoras" (Ž. Ignatavičius) ir Z. Ignonio dienoraštį "Praeitės kalba". Spaudoje jis dalyvauja nuo 1930 m. įvairiais slapyvardžiais. Brazilijoje redagavo laikraštį "Mūsų Dienos" satyros laikraštį "Garnys". Paruošė visą eilę kalendorių ir vadovėlių. Yra išleisdinęs keletą poezijos rinkinių.

KLAIDOS ATITAIŠYMAS

"M.L." 35 num. iš rugsėjo 4 d. mano straipsnyje "São Paulo lietuvių šalpos reikalu", per neapsižiūrėjimą, įsibrovė nemaloni klaida, kur pasakyta "Lietuviai kunigai turi specialių tam reikalui lėšų mūsų lietuvių biednuomeinei šelpti", turi būti – "Lietuviai kunigai NETURI specialių tam reikalui lėšų".

Stasys Vancevičius

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

PALECKIS Mečys (Garbės Prenumerata)	3000 Cr.
BAČELIS Gražvydas (Garbės Prenumerata)	3000 Cr.
ŠUKYS Algirdas (už 1979 – 80 m.)	1000 Cr.
BIMBA Viktoras	500 Cr.
PETROKAS Robertas	500 Cr.

IR GAILA IR NEGAILA MARCELĖS

Turėjom, jėzuitai, gražų būrį bendradarbių, geradarių, rėmėjų iki darbavomės S.A Paulyje. Jų tarpe buvo ir a.a. Marcelė Stankevičienė. Tik neseniai buvau apsigyvenęs D.ro Vinco Kudirkos namuose, ir vieną pavakarę prisistatė Marcelė. Pasisakė esanti našlė, gyvenanti viena ir paklausė ar esu reikalingas kokios pagalbos. Apsidžiaugiau ir pasisakiau esąs labai reikalingas šeiminkės, kad nors pietus galėtų išvirti. Apgailestaudama ir atsiprašinėdama p. Marcelė atsisakė. Kiek prisime nu, tai buvo jos vienintelis stiprus ir pastovus atsisakymas būti mūsų šeiminkė. Ji nenorėjo įsipareigoti ir prisirišti prie pastovaus darbo. Norėjo būti laisva lankyti bažnyčias. O šiaip jau, iki jėzuitai darbavomės S.Paulyje, Marcelė visada mielai padėjo prie įvairių darbų. Kai jau turėjome ir šeiminkę p. Angeliką Triubienę, tai ir jai dažnai padėdavo, tiek virtuvėje, kai buvo reikalas, tiek prie parengimų, tiek prie namų apšvarinimo.

Marcelė buvo susipratusi nuoširdi lietuvė moteris. Nors nebuvo baigusi nė pradžios mokyklos, bet labai mėgo skaityti ir laikraščius ir knygas. Visą laiką, iki man teko redaguoti M.Lietuvą, Marcelė ją platino, išnesiojo savo apylinkėje ir padėjo ją sulankstyti, susagstyti, paštui paruošti.

Marcelė buvo labai pamaldi. Anksti rytą ateidavo mūsų koplyčion ir dalyvavo visose mišiose, kiek jų būdavo. Iš mūsų koplyčios dar eidavo į Bom Conselho bažnyčią, kur ji priklausė įvairioms draugijoms ir buvo tiek kunigu, tiek žmonių pažįstama ir gerbiama. Priklausė ir lietuvių Maldos Apaštalaivimui ir eilę metų buvo jo valdyboje kasininke. Marcelė labai skaudžiai išgyveno a.a. T.Jono Bružiko staigią mirtį ir gal nemažiau skaudžiai atjautė jėzuitų pasitraukimą iš S.Paulo. Kai 1974 metų spalio mėnesį ji lydėjo mane su kitais bičiuliais į Congonhas aerouostą, tai keletą kartų apsiašarodama, klausė: "Tai kada tėveli, grįši? Kada?" Meluoti negalėjau, o tiesą pasakyti, kad nebegrįšiu, širdis neleido. Būt buvę per daug ašarų. Tai visaip išsisukinėčiau, sakiau, juokaudamas, jog galiu nebesugrįžti, jei lėktuvas pliumtelėtų kur nors į Atlanto vandenyną. Juk,

Marcelė, nesurengi man išleistuvių, tai kaip būtų galima nebesugrįžti, neatsisveikinus su visais parapičiais". Taip ir kitaip raminau ją, vargšėlę, nes mačiau, kad ji tikrai bijo ir jaudinasi, kad galiu nebesugrįžti. Kiek ji prisijaudino, kai patyrė, jog ir likusieji du jėzuitai turės iškelti – nežinau, bet žinau, jog ir tai ji sunkiai išgyveno.

Džiaugiamės, regėdami klestančius vaismedžius, pilnus žiedų ar vaisių. Gėrimės židingomis bažnyčiomis, rūmais. Bet ar mes pasigerim tų vaismedžių šaknimis ar smulkiomis šaknelėmis, ar tų katedrų bei rūmų giliai žemėje suleistais fundamentais? Jų niekas nemato ir jais niekas nesigeri, nors be tų šaknų šaknelių ir be fundamentų nebūtų nei medžių nei žiedų, nei vaisių, nei didieji rūmai nesilaikytų. A.a. Marcelė Stankevičienė buvo tartum tokia šaknis ar šaknelė, tartum šv. Kazimiero parapijos fundamentų dalelė, atidavusi savo maldas ir darbą, kad ta parapija klestėtų, augtų, laikytųsi. Dažniausiai kiti jos įdedamo darbo nė nepastebėjo, nei nepadėjo. Ji darbavosi ne dėl žmonių akių, ne dėl jų pagyrimo, o dėl Dievo garbės, dėl lietuviškos šv. Kazimiero parapijos labo.

Gaila Marcelės, kaip gaila visų tokių geros širdies, pasišventusių bendradarbių. Kai kurių medžių nupjautos šakos atželia. Miręsoliausias bendradarbis nebeatželia, nebesugrįžta, ir jo vietą užimti niekas nesiskubina. Todėl gaila a.a. Marcelės. Kas jos vietą užima šv. Kazimiero parapijoje dabar, tik kunigai Saleziečiai gali pasakyti. Aš nežinau.

Bet ir negaila Marcelės. Galiu net pasidžiaugti, kad ji, pagaliau, baigė šios žemės sunkią kelionę. V.Kristus pažadėjo gausiai atlyginti amžinuoju gyvenimu net už trokštančiam paduotą stiklinę vandens, tai kaip jis atlygino Marcelėi už ilgų metų, nuoširdų darbą ir pasiaukojimą ir brazilų bažnyčioms, ir mums lietuviams šv. Kazimiero parapijos nariams, ir tėvams jėzuitams. Ne, negaila, kad a.a. Marcelė Stankevičienė atsiėmė savo gerų darbų gausų atlyginimą.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kioskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

ATLIEKAME

SPAUDOS DARBUS

GREIT – GERAI – PIGIAI

ML

SPAUSTUVĖ

Rua Juatindiba, 28 – P.que da Moóca

03124 SÃO PAULO – Tel. 273-0338

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

RUGSEJO 8—TOJI MOOKOJE

Šilinės atlaidai ir Tautos Šventė atšvęsta sekmadienį, rugsėjo 7 d., šiame praėjo itin iškilmingai. Šventėje dalyvavo ir mūsų rajoninis vyskupas, Dom Luciano, kuris yra ir Brazilijos Vyskupų Tautinės Konferencijos generalinis sekretorius. Jis pirmininkavo koncelebruotom Mišiom, tačiau paprašęs jas laikyti lietuviškai, jis pats sekė tyliai Mišių kanoną portugališkai. Šia pačia proga buvo atšvęsta kun. Petro Urbaičio kunigystės 40-metis ir pastatinta malda už pašaukimus. Buvo taip pat oficialiai paskelbti lietuviško "Šventraščio metai", leidžiant Naujajį Testamentą sąsiuviniais. Pirmojo išėjusio sąsiuvinio rėmėjai—mėcenatai — tai São Paulo lietuvių skautų—skaučių Palangos vietininkija.

Esant Brazilijos Tautos Dienai, pamaldos buvo pradėtos brazilų, o užbaigtos lietuvių Tautos Himnu. L.K. Bendruomenės choras, diriguojamas V. Tatarūno ir vargonėliais palydėjas Mo. F. Girdausko, išpildė Mišias už Tėvynę.

Buvo sustatytas ir pasiūstas į Lietuvą per Vatikano radiją sveikinimas ir solidarumo pareiškimas visos São Paulo lietuvių kolonijos ir, atskirai, Brazilijos lietuvių jaunimo sąjungos vardu, kurį perskaitė dr. Sandra Saldytė.

Minėjimo programoj BLB-nės p-kas, J. Tatarūnas, pabrėžė itin lietuvių tautos senumą ir jos ištvėrmę įvairiausių bandymų ilgais laikotarpiais.

Meninėje programoje dalyvavo visos mūsų jaunimo pajėgos: V. Zelinės mažiausiųjų būrelis, vadovaujamos Onutės Paulės Tatarūnaitės, išpildė tris lietuviškus žaidimėlius (padėka mokyto. p. M. Vinksnaitienei), O. Paulė ir Audrys Tatarūnai (padėka mokyto. p. Liucijai Butrimavičienei), padėklamavo du eilėraščius, jaunučių skautų būrelis (padėka sk. Eug. Bacevičienei) išpildė "dainų pyne", Kristinos Valavičiūtės vedamas, Liucijai Banytei akompanuojant pianinu, "Volungės" choras meistriškai išpildė kelias naujas lietuviškas dainas, o paskui "Rūtelė" (vadovaujama Silvanos Aradzenkaitės) ir

Šio ML numero

GARBĖS LEIDĖJAI

yra

Pp. JONAS IR VERUTĖ BRATKAUSKAI

Jiems ML redakcija ir administracija dėkoja ir

linki sveikatos ir sėkmės

ML redakcija ir administracija

"Nemunas" (vadovaujamas Jono Lukoševičiaus) pašoko po kelis liet, šokius.

Tikrai reikia pasidžiaugti ypač pilnu mūsų jaunimo dalyvavimu meninėje programoje; tačiau būtina ateityje programos numerius trumpinti.

Programai pasibaigus, svečiai užpuolė bufetą — ir vaišinosi kvepiančiais kopūstais (su dešrelėmis bei kitais skanumynais. Už ką tikrai didelė padėka pasišventusioms šeiminkėms bei jų bendradarbiams.

Grojant lietuviškai muzikai, svečiai ilgai vaišinosi ir šnekučiavosi. Daugelis jų buvo atvažiavę net iš toli, o nekurie tik pirmą ar antrą kartą atvykę į tokią šventę.

Kun. Urbaičiui perpjovus šventės "tortą", visi sugiedojo "Ilgiausių metų" sukaktuvininkui, prisimindami taip pat, kad ir Marijos gimtadienis.

ŠAUNIOS VESTUVĖS

Prisimenu Antaniuką, Aldonos ir Jono Valavičių šviesių garbanėlių kūdikį ant močiutės rankų. Močiutė labai didžiavosi pirmuoju anūku, apglėbusi vaikelį visa širdies šiluma ir rūpestingumu.

Antaniukas išaugo, subrendo, užbaigė mokslus — močiutė išėjo amžinam poilsiui.

Ir štai, š. m. rugsėjo 2 d. Antanas Roberto Valavičius įžengė į naują gyvenimo kelią drauge su Beatriz Amaral de Castillo.

Jungtuvės įvyko N.S. de Perpétuo Socorro bažnyčioje Jardim Paulista. Altorius skendėjo gėlių girliandose. Kviesti svečiai pilnutėliai užpildė bažnyčią. Puošni palyda, jaunujų tėvai —

visų veiduose šypsena, taip gražūs tie jaunieji prie altoriaus, taip rimtai jie pasižada viens kitą mylėti ir likti ištikimais.

Po visų ceremonijų, svečiai rinkosi į jaunosios ištaigingą rezidenciją vaišėms. Visos salės buvo svečių dispozicijai. Puikus patarnavimas, skanūs užkandžiai ir gėrimai, karšta vakarienė, vėliau "vestuvinis tortas", kavutė ir kt. skanėstai visus maloniai nuteikė.

Lietuviai sudarė kelias savo grupes toje bene 300 svečių gausoje.

Jaunojo tėvai ir patys jaunieji parodė atidumą, stengdamiesi bent keliais žodeliais su kiekviena grupe persimesti.

Išsiskirstėme jau po vidurnakčio, išlydėję jaunuosius "medaus" kelionei.

Antanas R. Valavičius prieš keletą metų baigė USP inžinieriją ir dabar su žmona išvyksta dviems metams į JAV — es "post graduação" laipsniui įsigyti.

Daug džiaugsmo tėvams ir laimingos kelionės jauniems su geriausiais pasisekimais ateityje!

Halina Mošinskienė

GAVO GARBĖS DIPLOMĄ mūsų laikraščio bendradarbis Stasys Vancevičius iš Associação Paulista da Imprensa (São Paulo Estado žurnalistų draugija). Ši žurnalistų organizacija apdovanojo visus savo narius garbės diplomais, kurie yra jos nuolatiniams nariams daugiau kaip 40 metų. St. Vancevičius yra vienintelis lietuvis žurnalistas priklausęs virš minėtai organizacijai nuo 1936 metų.

VISI MALONIAI KVIETIAMSI Į JAUNIMO ŠVENTĘ

RUGSĖJO 14 DIENĄ, 15 VAL. SESELIŲ PRANCIŠKIEČIŲ SALEJE — VILA ZELINA